

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.992/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 30 juli 2002 door de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken verzocht hun van advies te dienen over een voorontwerp van "kaderdecreet bestuurlijk beleid", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 1 oktober 2002, 15 oktober 2002, 29 oktober 2002 en 5 november 2002, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt de regeling van een kader binnen hetwelk een grondige reorganisatie van de diensten en de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap mogelijk moet worden.

1.1. Hoofdstuk II van het ontwerp heeft betrekking op de organisatie van de Vlaamse (centrale) administratie.

De Vlaamse administratie wordt opgebouwd op basis van homogene beleidsdomeinen (artikel 2). In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat de Vlaamse regering opteert voor 13 beleidsdomeinen.

Voor elk beleidsdomein is er een Vlaams ministerie, waarbij een departement instaat voor de beleidsondersteuning. In een Vlaams ministerie kunnen intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's) zonder rechtspersoonlijkheid desgevallend instaan voor de beleidsuitvoering (artikel 3, eerste lid, en artikel 4, §§ 1 en 2).

Taken van beleidsuitvoering kunnen voorts toevertrouwd worden aan IVA's met rechtspersoonlijkheid en aan extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's) (artikel 3, tweede lid).

Elk beleidsdomein heeft een beleidsraad, waar het politieke en het administratieve niveau overleg plegen (artikel 3, derde lid). Voorts wordt voorzien in een structurele samenwerking en samenspraak tussen de componenten (artikel 4, § 3).

Artikel 5 draagt de Vlaamse regering op de rechtspositieregeling van de personeelsleden van de departementen, de IVA's en sommige EVA's te bepalen.

1.2. Hoofdstuk III van het ontwerp regelt het juridisch statuut van de IVA's.

Een IVA zonder rechtspersoonlijkheid is een dienst van de Vlaamse Gemeenschap die belast wordt met taken van beleidsuitvoering en die opgericht wordt door de Vlaamse regering (artikel 6, §§ 1 en 2). IVA's kunnen in rechte optreden voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest (artikel 6, § 3), beschikken over

.../...

operationele autonomie (artikel 7), en sluiten een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering (artikelen 8 tot 10). Ze lijken onder het hiërarchisch gezag van de Vlaamse regering te vallen.

IVA's kunnen ook, onder bepaalde voorwaarden, worden opgericht bij decreet. In dat geval hebben ze de rechtspersoonlijkheid. Dergelijke IVA's ressorteren "onder het gezag van de Vlaamse regering" en vertonen voor het overige dezelfde kenmerken als IVA's zonder rechtspersoonlijkheid (artikel 10bis).

1.3. Hoofdstuk IV van het ontwerp heeft betrekking op de EVA's.

Artikel 11 van het ontwerp bepaalt op welke rechtspersonen de regeling betreffende de EVA's al dan niet van toepassing is, en bepaalt in welke gevallen zulk een EVA mag worden opgericht.

Artikel 12 van het ontwerp regelt de deelname van de EVA's in andere rechtspersonen.

De artikelen 13 tot 28 hebben betrekking op het statuut van publiekrechtelijk vormgegeven EVA's. Artikel 13 omschrijft deze EVA's als de in artikel 11 bedoelde rechtspersonen waarvan de rechtsvorm niet in overeenstemming is met de dwingende bepalingen van het private vennootschaps- en verenigingsrecht. Ze worden opgericht bij decreet. Voorts bevat het ontwerp regelen inzake de beheersovereenkomst (artikelen 14 tot 16), het bestuur (artikelen 17 tot 22), het toezicht (artikel 23), het financieel en fiscaal statuut (de artikelen 24 tot 27) en de schuldvorderingen (artikel 28).

De artikelen 29 tot 31 hebben betrekking op het statuut van privaatrechtelijk vormgegeven EVA's. Artikel 29 omschrijft deze EVA's als de in artikel 11 bedoelde rechtspersonen waarvan de rechtsvorm "volledig" in overeenstemming is met de dwingende bepalingen van het private vennootschaps- of verenigingsrecht. De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest kunnen zulke EVA's oprichten of erin deelnemen, op grond van een uitdrukkelijke machtiging, te verlenen door de decreetgever (artikel 30). Tussen dergelijke EVA's en de Vlaamse regering wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten (artikel 31).

1.4. Hoofdstuk V (artikel 32) bevat een algemene machtiging aan de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest en de IVA's met rechtspersoonlijkheid om andere rechtspersonen op te richten of erin deel te nemen.

Hoofdstuk VI regelt de interne controle binnen de departementen, de IVA's en de EVA's (artikel 33), alsmede de audit van de departementen, de IVA's en de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's (artikel 34).

Hoofdstuk VII (artikel 35) bevat een regeling inzake de overgang van het personeel, de goederen en de rechten en verplichtingen van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, naar de departementen, de IVA's en EVA's.

Hoofdstuk VIII (artikel 36) bevat bepalingen i.v.m. de informatieverstrekking aan het Vlaams Parlement.

Hoofdstuk IX (artikelen 37 en 38) bevat opheffingsbepalingen en overgangsmaatregelen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

2. In verband met, in hoofdzaak, de bepalingen van hoofdstuk II en afdeling 1 van hoofdstuk III van het ontwerp, moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het uitsluitend aan de regering toekomt de organisatie en de werking van haar diensten te regelen.

De vermelde bepaling van de bijzondere wet staat eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de regering. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om taken op te dragen aan bepaalde diensten van de regering en zodoende in te grijpen in de organisatie en de werking van die diensten.

Om in overeenstemming te zijn met het eerderevermelde voorschrift van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet het ontwerp dan ook als volgt worden aangepast :

- de bepalingen van hoofdstuk II moeten uit het ontwerp worden weggelaten, in zoverre ze betrekking hebben op de Vlaamse administratie, de beleidsdomeinen, de Vlaamse ministeries, de departementen en de IVA's zonder rechtspersoonlijkheid ⁽¹⁾; de bepalingen die betrekking hebben op de IVA's met rechtspersoonlijkheid en op de EVA's kunnen in beginsel behouden blijven; de bepaling die betrekking heeft op de beleidsraad kan slechts behouden blijven indien het de bedoeling is dat de beleidsraad méér is dan een interne entiteit binnen de Vlaamse administratie, en de IVA's met rechtspersoonlijkheid en de EVA's er m.a.w. bij betrokken worden;
- bovendien moeten de bepalingen van hoofdstuk III derwijze worden herwerkt dat ze geen betrekking hebben op IVA's zonder rechtspersoonlijkheid, maar uitsluitend op IVA's met rechtspersoonlijkheid;
- ten slotte mag in de artikelen 33, 34, § 1, 35, §§ 1, eerste lid, en 2, en 36 van het ontwerp niet verwezen worden naar "departementen" en/of "intern verzelfstandigde agentschappen", maar wel naar "intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid" en/of "extern verzelfstandigde agentschappen".

3. Wat de in het ontwerp bedoelde instellingen met rechtspersoonlijkheid betreft, moeten de desbetreffende bepalingen getoetst worden aan artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Naar luid van dat artikel kunnen de gemeenschappen en de gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten, of kapitaalsparticipaties nemen. Het decreet kan de bedoelde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen.

⁽¹⁾ De Raad van State zal de desbetreffende bepalingen uiteraard ook niet in zijn onderzoek betrekken.

Zoals de Raad van State reeds meermaals heeft benadrukt, biedt het genoemde artikel 9 ruime mogelijkheden. Bij de uitoefening van de hem toegekende bevoegdheid is de decreetgever immers aan geen vooraf bestaande organisatievormen gebonden. Hij kan, al dan niet geval per geval, de doelstellingen van de instellingen bepalen, en de samenstelling van de bestuursorganen, de bevoegdheden, de werking e.d. regelen.

Eén van de weinige beperkingen die terzake uit artikel 9 voortvloeien is dat het kader- of oprichtingsdecreet het toezicht op de gedecentraliseerde dienst moet regelen. Op dit vlak zou de regeling inzake de EVA's vragen kunnen doen rijzen ⁽²⁾.

Wat de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's betreft, bepaalt artikel 23 van het ontwerp dat zij staan "onder het toezicht van de Vlaamse regering overeenkomstig de bepalingen van dit decreet". Zoals wordt uiteengezet in de memorie van toelichting en zoals door de gemachtigde ambtenaar wordt bevestigd ⁽³⁾, willen de stellers van het ontwerp afstappen van de traditionele vormen van hiërarchisch of administratief toezicht

⁽²⁾ Er lijkt geen probleem te zijn met de IVA's met rechtspersoonlijkheid, die volgens artikel 10bis van het ontwerp onderworpen zijn aan "het gezag van de Vlaamse regering".

⁽³⁾ De gemachtigde ambtenaar heeft o.m. het volgende verklaard :

"In het kader van het toezicht speelt een transparante en accurate rapportering, op systematische basis, een cruciale rol. Deze rapportering bevat zowel financiële als niet-financiële beleids- en beheersrelevante gegevens. Aldus wordt verantwoording afgelegd over het beheer van de middelen en de efficiëntie van het overheidsoptreden. Het toezicht wordt uitgeoefend door de minister, die hierbij ondersteund wordt door het departement.

(...)

In dit kader is het behoud van een veralgemeend administratief toezicht op wettelijkheid of algemeen belang tegenaangewezen, omdat zulk toezicht en controle zou overlappen met de voorziene mechanismen van beheersing, verantwoording, toezicht en controle. Het houdt ook het gevaar in dat dit leidt tot deresponsabilisering. Een veralgemeende administratieve controle zou tevens een hypotheek leggen op de slagkracht van het overheidsoptreden .

Vandaar dat de Vlaamse regering beslist heeft om de figuur van «regeringscommissaris» niet te voorzien in het kaderdecreet. Waar dit noodzakelijk geacht wordt kan de figuur wel als facultatief toezichtsinstrument en als tijdelijke overgangsmaatregel voorzien worden in de respectievelijke oprichtingsdecreten".

.../...

op de bedoelde instellingen ⁽⁴⁾ . Het toezicht door de Vlaamse regering wordt mogelijk gemaakt dankzij een systeem van rapportering, uit te werken in de beheersovereenkomst (artikel 15, § 1, 4° en 5°), aangevuld met de audits van de entiteit Interne Audit van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 34). In de beheersovereenkomst zal in specifieke sanctiemechanismen voorzien kunnen worden, in geval van niet-naleving van de verbintenissen (artikel 15, § 1, 9°). De Vlaamse regering heeft de mogelijkheid om de door haar aangewezen leden van de raad van bestuur te ontslaan (artikel 18, § 3).

Voor de privaatrechtelijk vormgegeven EVA's wordt voorzien in samenwerkingsovereenkomsten tussen de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, enerzijds, en de EVA's, anderzijds (artikel 31). Volgens de memorie van toelichting zullen de specifieke machtigingsdecreten bepalingen bevatten i.v.m. de politieke controle op de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst, en zal ook het zgn. "comptabiliteitsdecreet" in een geëigend controlemechanisme voorzien.

Er kan aangenomen worden dat de bijzondere wet aan de decreetgever een zekere ruimte laat om zelf invulling te geven aan wat onder het toezicht op een instelling verstaan moet worden. De vormen van toezicht kunnen evolueren, en de bijzondere wet lijkt zich niet te verzetten tegen het invoeren van nieuwe toezichtssystemen. Het is natuurlijk wel vereist dat er wel degelijk een toezicht is.

Te dezen kan uit de bepalingen van het ontwerp zelf nog niet afgeleid worden of het toezicht toereikend is of niet : alles zal afhangen van de meer concrete bepalingen in de beheersovereenkomsten en/of de oprichtingsdecreten. Te dezen kan dan ook alleen maar geconcludeerd worden dat het ontwerp het weliswaar mogelijk maakt een toezicht te organiseren dat de toets met artikel 9 van de bijzondere wet kan doorstaan, maar dat het daarmee geenszins waarborgt dat het toezichtssysteem ook effectief toereikend zal zijn. Op dit punt moet de Raad van State dus een voorbehoud maken.

⁽⁴⁾ Een dergelijk toezicht veronderstelt op zijn minst dat een toezichthoudende overheid de beslissingen van die instelling kan vernietigen telkens zij oordeelt dat door een dergelijke beslissing de wet of het decreet wordt geschonden of het algemeen belang wordt geschaad.

4. De ontworpen regeling, die zich als een "kaderdecreet" aandient, bevat een aantal bepalingen waarin voorwaarden worden gesteld waaronder een IVA met rechtspersoonlijkheid of een EVA kan worden opgericht. Zulks is inzonderheid het geval voor de artikelen 4, § 2, 10bis, § 3, 11, § 3, en 29, tweede lid, van het ontwerp.

Die bepalingen kunnen de decreetgever zelf niet binden. Hoogstens drukken ze een intentie uit van de decreetgever die het ontworpen decreet aanneemt, maar ze kunnen niet beletten dat de decreetgever, die soeverein blijft om te oordelen over de wijze waarop gebruik gemaakt wordt van de mogelijkheden die het voornoemde artikel 9 van de bijzondere wet biedt, in de toekomst op grond van andere overwegingen besluit tot de oprichting van IVA's met rechtspersoonlijkheid, EVA's of andere publiekrechtelijke rechtspersonen. De bedoelde bepalingen horen dan ook niet thuis in een normatieve tekst; ze passen eerder in de memorie van toelichting.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 11

5. Volgens artikel 11, § 2, 2°, wordt een EVA gekenmerkt door o.m. een determinerende invloed van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, hetgeen kan blijken uit een aantal indicatoren, waaronder het feit dat het beheer onderworpen is aan het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest (artikel 11, § 2, 2°, b).

Die bepaling is verwarrend. Ze wekt de indruk dat niet alle EVA's onder het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest moeten staan. Zoals hiervóór reeds is opgemerkt, moet echter voor elke gedecentraliseerde dienst in een toezichtsregeling voorzien worden (zie opmerking 3).

De bepaling van artikel 11, § 2, 2°, moet herschreven worden, opdat elke dubbelzinnigheid vermeden zou worden.

Artikel 12

6. Deze bepaling voorziet in de mogelijkheid voor een EVA om andere instellingen, verenigingen of ondernemingen te betrekken bij de uitvoering van zijn taken, zelfs indien het gaat om taken van beleidsuitvoering.

De aandacht moet gevestigd worden op het beginsel dat de bevoegdheden welke aan een privaatrechtelijke rechtspersoon worden opgedragen, geen betrekking mogen hebben op essentiële overheidsfuncties, en dat de overheid evenmin op een onbepaalde en algemene wijze afstand mag doen van haar bevoegdheden, inzonderheid in de mate dat die bevoegdheden beleidskeuzen impliceren. Het zou wenselijk zijn dat die beginselen in het ontworpen decreet geconcretiseerd worden.

Artikel 18

7. Luidens paragraaf 3, eerste volzin, van dit artikel kunnen de door de Vlaamse regering voorgedragen leden van de raad van bestuur van een publiekrechtelijk vormgegeven EVA te allen tijde door de regering worden ontslagen.

In dit verband heeft de gemachtigde ambtenaar het volgende verklaard :

"De Vlaamse regering beschikt over een discretionaire bevoegdheid om zo nodig bestuurders van een publiekrechtelijk vormgegeven EVA te ontslaan. De beoordelingsvrijheid waarover de regering bij dit ontslag beschikt is ruimer dan voor de beëindiging van een statutaire of contractuele aanstelling, maar is niet onbegrensd. Het ontslag van een bestuurder is een administratieve rechtshandeling die moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn".

De bepaling dat de Vlaamse regering de door haar aangewezen bestuurders "te allen tijde" kan ontslaan, verleent aan de regering weliswaar een ruime beoordelingsmacht. Die macht mag echter niet in willekeur ontaarden⁽⁵⁾. Het ontslag van een bestuurder zal dus in elk geval in overeenstemming moeten zijn met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de hoorplicht en de motiveringsplicht, en zal ook geen blijk mogen geven van machtsafwending.

⁽⁵⁾ R.v.St., 5 februari 1970, Lamalle, nr. 13.939.

8. Volgens de tweede volzin van paragraaf 3 kunnen de onafhankelijke bestuurders van een publiekrechtelijk vormgegeven EVA "te allen tijde" ontslagen worden door de leden van de raad van bestuur die door de Vlaamse regering zijn aangesteld, zij het bij een beslissing genomen met een tweederde meerderheid.

De mogelijkheid om bestuurders te ontslaan die wegens hun expertise en hun onafhankelijkheid zijn aangewezen, kan die onafhankelijkheid zelf in het gedrang brengen. Om te vermijden dat de onafhankelijke bestuurders blootgesteld zouden worden aan ongeoorloofde druk, zou het aanbeveling verdienen om de redenen te bepalen die tot een ontslag aanleiding kunnen geven.

Artikel 20

9. Het eerste lid van dit artikel legt aan de bestuurders van een publiekrechtelijk vormgegeven EVA de hoofdelijke aansprakelijkheid op bij elke overtreding van om het even welke wettelijke of reglementaire bepaling.

Een dergelijke regeling legt aan die bestuurders een aansprakelijkheid op die aanzienlijk zwaarder is dan die van de bestuurders van een privaatrechtelijk vormgegeven EVA. Voor deze laatste geldt immers de aansprakelijkheidsregeling vervat in artikel 528 van het Wetboek van Vennootschappen, welke bepaling alleen in een hoofdelijke aansprakelijkheid voorziet bij overtreding van de vennootschapswetgeving of van de statuten van de vennootschap.

Het verschil in behandeling is des te opvallender nu, blijkens artikel 29 van het ontwerp, het verschil tussen een privaatrechtelijk en publiekrechtelijk vormgegeven EVA zeer klein kan zijn : de minste afwijking van de dwingende bepalingen van het private vennootschaps- of verenigingsrecht heeft immers tot gevolg dat het betrokken agentschap behandeld wordt als een publiekrechtelijk vormgegeven EVA.

Indien de stellers van het ontwerp de bijzonder strenge aansprakelijkheidsregeling voor de bestuurders van de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's wensen te behouden, zullen zij zich ervan moeten vergewissen dat daarvoor een verantwoording gegeven kan worden, die de toets met het gelijkheidsbeginsel kan doorstaan.

Artikelen 24 tot 26

10. De bevoegdheid om de in deze artikelen opgenomen regeling voor het kas-, schuld- en waarborgbeheer vast te stellen, kan in beginsel gebaseerd worden op de financiële en budgettaire autonomie van de gemeenschappen en de gewesten, zoals die o.m. blijkt uit de artikelen 49 (leningen) en 52 (organisatie van de eigen thesaurie) van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Zoals het verlenen van subsidies, is ook het toekennen van de gemeenschaps- of gewestwaarborg een middel om materiële bevoegdheden uit te oefenen en terzake een beleid uit te stippelen. Naast de bepalingen die de gemeenschappen en de gewesten financiële en budgettaire autonomie toekennen, leveren dus ook de bepalingen die materiële bevoegdheden aan de gemeenschappen en de gewesten toewijzen, grond voor hun bevoegdheid om zich borg te stellen.

11. Luidens artikel 26 van het ontwerp kunnen publiekrechtelijk vormgegeven EVA's door de Vlaamse regering verplicht worden verzekeringen aan te gaan bij een of meer door de Vlaamse regering aan te wijzen instellingen.

Wat de aanwijzing van deze instellingen betreft, zal de Vlaamse regering oog moeten hebben voor de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Artikel 31

12. Uit het eerste lid van dit artikel kan worden afgeleid dat aan de privaatrechtelijk vormgegeven EVA's personeel van de Vlaamse administratie ter beschikking gesteld kan worden.

In zoverre het om contractuele personeelsleden van de Vlaamse administratie gaat, moet het volgende worden opgemerkt.

Voor die personeelsleden geldt een principieel verbod van terbeschikkingstelling ten behoeve van gebruikers, op grond van artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers. De openbare sector is niet van de toepassingssfeer van die wet uitgesloten ⁽⁶⁾.

De regeling betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers ten behoeve van gebruikers strekt tot de bescherming van contractuele werknemers ⁽⁷⁾. Zulke regeling maakt deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de voornoemde bijzondere wet tot de federale bevoegdheid is blijven behoren.

In beginsel kan de decreetgever niet afwijken van de bedoelde regels van het arbeidsrecht. Hij zou op dat terrein slechts kunnen treden als hij zich kan beroepen op de impliciete bevoegdheid bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest. Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van een afwijkende gemeenschaps- of gewestregeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat aan de genoemde voorwaarden is voldaan.

⁽⁶⁾ Arbitragehof, 10 juni 1998, nr. 65/98, overw. B.3.

⁽⁷⁾ Zie het voornoemde arrest van het Arbitragehof, overw. B.6.

Artikel 35

13. Luidens paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel regelt de Vlaamse regering de toewijzing van de personeelsleden, de goederen, de rechten en de verplichtingen van de "diensten, instellingen en rechtspersonen" die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest, aan o.m. IVA's met rechtspersoonlijkheid en EVA's.

De vraag rijst welke "rechtspersonen" bedoeld worden, andere dan de "instellingen" die thans afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest. Het kan in elk geval niet de bedoeling zijn om de Vlaamse regering te machtigen tot het regelen van de overdracht van personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen van privaatrechtelijke rechtspersonen aan de departementen, de IVA's of de EVA's.

Het lijkt dan ook aangewezen om de verwijzing naar de "rechtspersonen" uit paragraaf 1 weg te laten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER